

2. Kako nastanejo čudeži

1 Ko smo po približno eni uri pojedli ves obed, Marko znova zaprosi Rafaela za razlago: "No, nebeški prijatelj, ali mi boš vendarle kaj povedal?!"

2 Rafael reče: "Glej, prijatelj, seveda bi ti rad razložil; toda za zdaj bo stvar kljub razlagi ostala tako dolgo zelo čudežna, dokler ne boš tudi krščen s Svetim duhom iz nebes! Ko bo Gospodov Duh tvojo dušo nekoč povsem prevzel in bo z njo eno, tedaj boš vse to kristalno jasno razumel tudi brez razlage, zdaj pa bi ti celo najboljša razlaga lahko zadevo le malo osvetlila! Celo najpopolnejša duša nikoli ne razume tega, kar je povsem duhovno; to lahko razume le duh v njej in duša nazadnje po svojem duhu! Ker pa vendarle hočeš, da ti vsaj malo nakažem, se nekoliko ozri okoli sebe in povej, kaj si videl!"

3 Marko se ves začuden ozre na vse strani in zagleda pri vsaki mizi množico Rafaelu podobnih mladeničev, ki strežejo številnim gostom in jih zmeraj z vsem oskrbijo; mnogi prinašajo celo sveže ribe iz morja, pohitijo z njimi v kuhinjo in takoj spet z že pripravljenimi jedmi k mizam; zamorci so namreč zelo lačni, in ker so jedi odličnega okusa, jim še bolj teknejo.

4 Rafael vpraša Marka: "Ali zdaj razumeš, kako zmorem marsikaj opraviti kar najhitreje in prav zlahka, posebno če pomisliš, da lahko duh kot princip, ki prodira v najbolj notranje bistvo bitij in stvari, zmeraj najučinkoviteje in najuspešneje ravna z vso materijo kakor hoče, in ga prav nič ne more ovirati?! Poleg tega imam kot nadangel eone soslужabnikov, ki so vsi vsak trenutek odvisni od moje volje. Ko iz Gospoda nekaj hočem, ta volja že tudi takoj preplavi neštete meni podrejene služabnike, in ti postanejo pri priči povsem dejavni in tudi zlahka ter zate nedoumljivo hitro opravijo želeno dejanje. Jaz sam seveda ne delam tako rekoč nič; toda moja nadvolja pripravi eone soslужabnikov k dejavnosti iz najglobljega temelja biti in zahtevano dejanje je na ta način zlahka najhitreje opravljeno, in to toliko zanesljiveje, ker smo - že Gospod v Svoji previdnosti, potem pa še mi - že zdavnaj vse pripravili za dejanje, ki lahko potem, če bo nuja, kot že zdavnaj izvršeno, najhitreje preide v zunanje, za vas vidno dejanje.

5 Saj si vendar videl, kako je zgoraj na hribu nastala oslica; in glej, tako nastane vse, če naša volja prnaravne duhove, ki izhajajo iz naših misli, notranje spodbudi k neki tako ali drugače urejeni dejavnosti in jih prisili k delovanju! In samo to, prijatelj, naj ti rabi za razlago, ki si jo želel od mene! Več ti z nadvse omejenimi besedami sveta in jezika ne morem povedati! Več niti ne sprašuj; dokler namreč v svoji duši sam ne postaneš duh, od vsega tega nikoli ne boš razumel več kot razumeš zdaj! Nobeno ustvarjeno bitje ne more nikoli prodreti v znanje in spoznanje čistega duha. - Razumeš zdaj nekoliko več?"

6 Marko pa je bil s to razlago povsem zadovoljen in je rekel: "Zahvaljujem se ti za to prav dobro razlago; zdaj namreč, če povzamem vse, kar sem videl in slišal, v svoje popolno zadovoljstvo vendarle razumem, kako ti, najljubši nebeški prijatelj, delaš

svoje čudeže in posebno, kako opraviš dejanja, ki jih zahtevamo od tebe. In zdaj lahko odkrito trdim, da se vsak čudež zgodi vendarle nekoliko naravno, in gre vedno za združitev moči, ko je treba kakšno dejanje opraviti ali zelo hitro ali s periodično razdelitvijo. Da, zdaj vidim celo nekakšno rahlo podobnost med vašimi duhovnimi čudeži in čarovnijami zemeljskih čarodejev, in ta je v tem, kar si imenoval Božja previdnost in priprava!

7 Veš, moj nebeški prijatelj, zdaj že spet govorim povsem naravnost kakor mislim! Povsem nenadoma, brez vsake priprave in Božje previdnosti, bi vam najbrž bilo prav tako težko narediti kakšen zapleten čudež kakor čarodeju, če se ne bi prej pripravil in sporazumel z ljudmi, ki ga morajo podpirati. Seveda ne smejo o tem drugi ljudje nič vedeti, sicer bi čarovniji slaba predla! Iz tega sem potegnil sklep, ki gaje gotovo težko ovreči: Gospodu in po Njem so vam mogoče vse stvari, toda nikoli nepredvidoma, ampak morda pred večnostmi pripravljene in torej duhovno že zdavnaj periodično uresničene. Kar se torej tu zgodi kot zunanje dejanje, je bilo duhovno že zdavnaj predvideno in pripravljeno!

8 Zato zemlja, kakršna je naša, ne more preiti v tako popolno bivanje zgolj z vsemogočnim 'Fiat!*', ampak šele sčasoma po dolгих predhodnih pripravah, po katerih je ta zdajšnja zemlja, kakršna je in obstaja, morala preiti v bivanje kot nujna posledica teh priprav. Iz istega razloga je potem tudi toliko kot povsem nemogoče, da bi nekaj začelo nenadoma popolnoma in trajno bivati. Vse, kar koli nastane hitro, prav tako hitro tudi mine. Blisk na primer nastane hitro in prav tako tudi hitro mine. Druga nasprotna posledica pa je potem tudi to, da nekaj, kar obstaja trajno, ne more več izginiti nenadoma, temveč mineva le periodično, kakor je nastalo. Nekaj, kar še nikoli ni bilo predvideno in pripravljeno, torej nikoli ne more biti udejanjeno zgolj z oblastnim izrekom, četudi podprtim z najtrdnejšo voljo, niti v primeru nastanka niti v primeru prenehanja in minevanja. Vse je torej treba gledati le kot začasen čudež in vsako dogajanje je nujna posledica mnogih vsakokratnih periodičnih procesov!

9 Glej, ti moj prijatelj iz nebes, Gospodu edinemu vsa hvala; toda kot se mi zdi, sem tvojo razlago, ki si mi jo dal, morda dojel globlje, kot si si lahko v začetku predstavljal! Da, moj najljubši Rafael, glej, tako 'Zgodi se!' zelo neumni stari Rimljani vendarle niso, kot si nekateri mislijo! No, kaj meniš zdaj, prijatelj? Sem te razumel ali ne?"

3. Božja previdnost in svoboda človekove volje

1 Rafael reče smehljaje se: "Malo se ti že dozdeva, toda s svojimi 'nujnimi posledicami' in z našimi 'nujnimi predvidevanji' in 'dolgotrajnimi pripravami' si na zelo napačni poti; da je to res, naj te takoj prepriča nekaj res očitnih primerov! Poglej

naokrog, določi kraj in zahtevaj od mene, po svoji naj svobodnejši volji, kje hočeš imeti eno ali tudi več popolnih dreves in kakšna, ter nadvse obilno obložena z zrelemi sadeži! Ali hočeš drevesa različnih vrst? Skratka, izreči in nepredvideno ter nepripravljeno bodo trajno obstajala in tisočletje ne bo moglo povsem zabrisati sledov njihovega obstoja! Torej izgovori, kaj hočeš, in pri priči boš videl pravi čudež, ki še nikdar ni bil predviden in pripravljen!"

2 Marko reče: "Da, da, prijateljček, to bi bilo že vse lepo in prav, če bi mi lahko zagotovil, da sta moja volja in hotenje povsem v moji svobodni oblasti! To pa boš morda storil še veliko težje, kakor na poljuben prostor postavil različno sadno drevje, ki ga bom zahteval! V glavo si mi vsadil močnega črva dvoma o tem, da celo vi, najmogočnejši duhovi, brez predvidevanja in priprave niste sposobni narediti čudeža tako rekoč iz nič! Popolnoma zanikati zadeve ravno nočem; toda po presoji vsega, kar je na tej zemlji kdaj bilo, kar je in tudi bo, to zelo težko sprejemem, ker temu nekoliko preglasno ugovarja že Božja vsevednost in temu ne moremo ugovarjati z morebitno prazno trditvijo, kot da bi Bog za nekaj nehote in nevede naprezal Svoje vsespoznanje. Če pa Bog od vekomaj ni mogel ostati povsem neveden glede tega, da bo v nekem času Njegov angel Rafael tukaj na željo nekega človeka pričudodelil drevesa, bo prav tako težko dokazati, da tudi ta čudež ni bil že od vekomaj predviden in pripravljen! Povsem duhovno predviden pa je bil prav gotovo!"

3 Rafael reče: "To pa tudi nič ne pomeni, če le ni pripravljen do materialnega sprijemanja! Poleg tega pa je človekova volja vendar tako svobodna, daje niti Gospod niti mi ne moremo niti najmanj motiti s predvidenjem in še manj s pripravo našega delovanja. Torej si lahko popolnoma prepričan, da tvoja naj svobodnejša volja po svoje ni niti predvidena niti pripravljena. Zato zahtevaj in videl boš, da ti bo Gospod ali sam ali po meni kot Svojemu staremu pradavnemu hlapcu gotovo brez vsake priprave za trajno pričaral sadna drevesa, ki jih boš svobodno zahteval!"

4 Marko ob tem nekoliko pomisli in čez nekaj časa reče: "Prijateljček, ali morajo biti ravno sama sadna drevesa? Po naključju bi si lahko zaželel tudi kaj drugega?! Bi lahko pričaral tudi to?"

5 Rafael reče: "O vsekakor, za eno in drugo se mi je treba povsem enako potruditi. Zahtevaj, kar hočeš, in nastalo bo!"

6 Po tem zagotovilu Marko še nekaj časa razmišlja, ali se le ne bi spomnil česa, kar bi angela vsaj malo spravilo v zadrego. Ker pa se ne spomni ničesar več, reče Rafaelu: "Postavi mi torej udobnejšo in trdnejšo hišo, pravo prenočišče za tujce in domačine, dobro ograjen vrt, zasajen z vsakovrstnim užitnim sadnim drevjem, pa tudi datlji ne smejo manjkati in v vrtu vodnjak z izviro m sveže vode!"

7 Angel reče: "Toda prijatelj, mar ni to nekoliko preveč naenkrat?"

8 Marko reče: "Aha, kajne prijateljček, pa si se le malo zaletel! Da, da, brez predvidevanja in priprave tega pač ne bo mogoče narediti! Vendar pa te nočem k ničemur siliti; kar lahko pričudodeliš, pričudodeli, drugo, kar sem zahteval, pa opusti!"

9 Angel reče: "Vse bo narejeno tako, kot si zahteval. In v Gospodovem imenu naj se zgodi vse, kar si zahteval od mene! Pojdi in si oglej vse, kar najdeš tu, in mi potem sporoči, ali ti je tako prav! Če ti kaj ni všeč, povej, kajti glej, zdaj se lahko še marsikaj spremeni! Jutri bi bilo prepozno, ker nas gotovo ne bo več tu. Pojdi torej in si vse dobro oglej!"

[Jakob Lorber](#)

[Veliki Jakobov evangelij](#)

[Knjiga 5](#)